

עת"א 31245/10- מוחמד אבו גאליה נגד מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-10-31245 אבו גאליה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני עוותר נגד משב	כבוד השופט ארץ יקואל מוחמד אבו גאליה (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד ע' סופר- ברג'ליק	מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר
-----------------------------	--	------------------------------

החלטה

לפני עתירת העותר, אסיר פלילי, שענינה החלטת המשיב שלא להתר לוציא ל חופשה מיוחדת לשם השתתפות באירועי חתונת אחותו, העתידים להתקיים בין הימים 29.10.17 - 26.10.17.

רקע

1. העותר, תושב שטחי הארץ, מרצה עונש מאסר בן חמישה שנים ו- 7 חודשים, בגין עבירות של שהיה בלתי חוקית, הכשלת שוטר, התפרצויות בבית מגורים וגנבות אמל"ח.
2. העותר החל לרצות את מאיסרו ביום 15.9.2015 וזהו לו מאיסרו השלישי.
3. אחוותו של העותר עתידה להתחנן ביום 25.10.17 בכפר עזירה שבאזור עוטף ירושלים (שטח B).

תמצית טענות הצדדים

4. העותר טוען כי החלטת המשיב שלא להתר לוציא ל חופשה מיוחדת אינה סבירה. העותר מדגיש כי לא נרשם לחובתו בעיות ממשמעת; כי עבר הליך טיפול פרטני עם עובדת סוציאלית; כי אין מידע מודיעיני קונקרטי בעניינו; כי גורמי היחידה והמchioז ממיליצים על יציאתו ל חופשה וכי הוא משתמש כנציג האסירים באופן שבו הוא שווה. העותר מוסיף וטעון, כי על אף היותו תושב הארץ, באפשרותו להחתים שלושה ערבים ישראלים אשר יבטיחו את חזרתו למתחם הכלא וכן להפקיד ערובה כספית הולמת. עוד טען העותר, כי בשנת 2011 התר לו בית המשפט להשתתף באירוע דומה, חרף התנגדות המשיב וקיים של מידע מודיעיני, בעוד שבמקרה הנדון מדובר בחתונה שתיערך באותו המקום ובנסיבות אותן הערבים שאושרו על ידי בית המשפט בהחלטה הנ"ל. עוד הوطען כי יתרת המאסר הנוכחית של העותר דומה לזה שהייתה במועד ההחלטה הנ"ל ומכאן שאין מניעה מההיעדר לבקשתו.

למול העותר, טוען המשיב כי דין העתירה להידחות. המשיב טוען כי נשאף מן העותר סיכון שלא ישוב לבית המאסר. המשיב הפנה להחלטה נוספת בעניינו של העותר, משנת 2016, בגדירה נדחתה בקשה אחרת מטעמו ליציאה לחופשה מיוחדת לצורך השתתפות באירוע דומה. המשיב הוסיף והציג, כי החלטת בית המשפט משנת 2011 התבבסה על נסיבות חריגות בדמות מחלת אמו של העותר, בעוד שמאז הורשע העותר בעבירות נשק, רכוש, הפרעה לשוטר וכנסה לישראל שלא דין וכן נשבט ל- 31 חודשים מאסר בגין עבירות אלו. המשיב סבור כי יש לנ��וט בגישה שונה כלפי אסירים רצדיויסטים, משנהיך כי אינם נרתעים ממוראה החוק. במיוחד כך, שעה שהairoע עתיד להתקיים באזרע שבחינה בטחונית, ניתן לבРОוח בו בקלות יתרה. בנסיבות אלו, סבור המשיב כי החלטתו סבירה ואון להתערב בה.

דין והכרעה

לאחר שיעינתי בעתירה, בטענות הצדדים, במסמכים השונים שהוצעו לעוני ולאחר שנתי לבי למכלול נסיבות העניין - שוכנעתי כי יש לקבל את העתירה בחלוקת ולהתיר לעותר לחופשה מיוחדת בת מספר שעות, לצורך השתתפות באירוע החתונה. זאת, בכפוף להעמדת ערבותות כספיות ואיישות בסכומים משמעותיים, שיפחיתו באופן ניכר את החשש מפני הימלטוו.

אין עורין על כך שקיים טעם מיוחד בבחינת העתירה, בדמות חתונת אחוות העותר. יש להתחשב, בין היתר, בהתנהגות האסיר בבית הסוהר, במידה מסווגתו לבטחון הציבור, בחשש מפני הימלטוו, באמון שנייתן לרוחש לו ובטיב הבטווחות שביכולתו להעמיד.

התרשמתי כי שיקולים אלו אכן נכללו בחשבון על ידי גורמי המשיב. ברם, סבורני כי היה על המשיב לשקל אלף את העבודה שאושרה למשיב לחופשה מיוחדת בעבר, במצב דברים הדומה למצב הדברים הנוכחי (ר' עת"א 11-07-07 9231 **אבו ג aliqua נ' שירות בתי הסוהר** (13.7.11)). כמו כן, היה עליו לשקל אלף את העבודה שבקשה דומה נשללה בעבר וכן את ההבדלים שביסוד כל אחת מהחלטות אלו (ר' עת"א 16-07-11 11774-16 **אבו ג aliqua נ' שירות בתי הסוהר** (13.7.16)).

עוד נכוון היה להתייחס לעובדה שהמשיב לא ניצל את החופשה שקיבל בשנת 2011 למטרת הימלטוו. תימוכין בכך מצאתי אף בטענת ב"כ העותר לפיה יתרת המאסר שהייתה לעותר עת יצאה לחופשה בשנת 2011, דומה לזה הקיימת במועד עתירתו זו.

mobily לגורע מחומרת העבירות שבahn הורשע העותר, או מחומרת העבודה שמדובר בעברין רצדיויסט, אני סבור כי עבודות אלו שלולות, בהכרח, כל אפשרות להוציאו לחופשה מיוחדת. יש לזכור כי העותר נחשב לאסיר חיובי, כי לא נרשם לחובתו הלכי ממשעת, כי לא קיים מודיעיני שלילי בעניינו וכי גורמי המחזוז והיחידה ממליצים על הוצאתו לחופשה, לאור התנהגותו ותפקידו בבית המאסר. סבורני, אפוא, כי לא די בהיותו העותר רצדיויסט, כדי להטות את הcpf למול השיקולים שיש לזקוף לזכותו. אשר לחשש מפני הימלטוו, המugen במעמד משטרת ישראל, אצין כי אין מדובר בחשש קונקרטי, כי אם בחשש כללי הנעוץ בעברו של העותר ובמקום האירוע מושא החופשה המיוחדת. לאור מכלול נתוני החובים של העותר, כפי שנמננו לעיל, סבורני כי מתן משקל מכריע לחשש כללי להימלטוו, פוגע בו באופן בלתי מידתי. הבדלים נוספים בין שתי ההחלטה הבודדות שניתנו בעניינו של העותר, נעצרים בכך שכתעת אין חמ"ן שלילי קונקרטי בעניינו של העותר וביעיר, גורמי היחידה אינם מתנגדים ליציאתו כו, בשונה מהתנגדותם בעבר. בנסיבות אלו, העדפתנו לנ��וט בגישה

דומה לפני העותר, כפי שננקטה בעת"א 11-07-9231.

11. לאור מכלול נסיבות העניין, ניתן לצמצם את החשש מפני הימלטות העותר באמצעות קביעת בוחנות משמעותיים בהרבה מ אלו שנקבעו בעת"א 9231-07-11. בנוסף, ראוי לנכון לאפשר לעותר השתפות באירוע אחד מבין השלושה המבוקשים, הוא אירע החתונה עצמו.

12. לאור המקבץ, אני מתייר לעותר חופשה מיוחדת ביום 29.10.17 בין השעות 14:00 ל- 22:00, בכפוף לתנאים המצוברים הבאים:

1. הפקדת ערבות, או ערבות בנקאיות, בסכום של 100,000 ₪.

2. העותר יאה מפקיד בכל עת על ידי שני מפקחים ישראלים, שככל אחד מהם יחתום על ערבות אישית בסכום של 100,000 ₪, להבטחת עמידתו בתנאי החופשה וchezarتو ממנה.

3. העותר יצא מבית המאסר ישירות לאירוע החתונה ויחזר ממנו ישירות לבית המאסר, ללא עצירות בגיןם.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בהעדך
הצדדים.